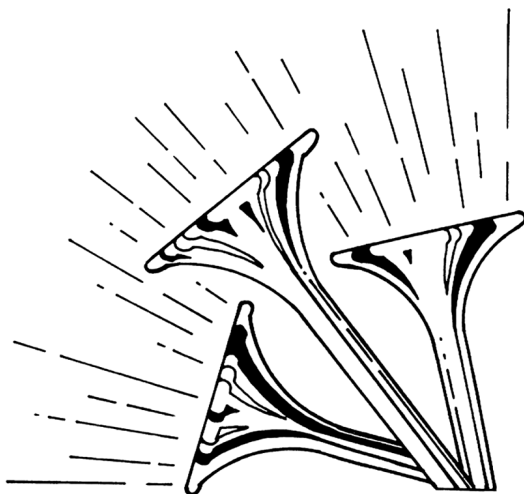

MISIONSKI BIBLIJSKI REDCI

Prvo tromjesečje 2021.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju
na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama
i u malim skupinama, uzeta su iz knjige
Ellen G. White, *Djela apostolska*,
Znaci vremena, Zagreb 2011.

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2021.
Za internu uporabu

2. siječnja 2021.

Kamenovanje prvomučenika Stjepana

“Evo, gledam otvorena nebesa i Sina Čovječjega gdje stoji Bogu s desne strane.”

Trijumfalnim riječima Stjepan je uskliknuo: “Evo, gledam otvorena nebesa i Sina Čovječjega gdje stoji Bogu s desne strane.”

Dok je opisivao slavni prizor što su ga promatrale njegove oči, bilo je to više nego što su njegovi progonitelji mogli podnijeti. Zastiskujući uši da ne čuju njegove riječi i silno vičući, jurnuli su na njega kao jedan i “izguraše ga izvan grada”. ...

Stjepanova mučenička smrt duboko se dojmila svih koji su je promatrali. Sjećanje na Božji pečat na njegovom licu i riječi koje su ganule duše svih koji su ih čuli, ostale su u mislima promatrača i svjedočile o istini koju je naviještao. Njegova je smrt bila teška kušnja za Crkvu, ali je rezultirala osvjedočenjem Savla koji iz svojeg sjećanja nije mogao izbrisati vjeru i odanost mučenika te sjaj koji je počivao na njegovom licu.

Savao je prigodom Stjepanova suđenja i smrti bio prepun grozničave gorljivosti. Nakon toga se srdio na svoje vlastito potajno osvjedočenje da je Bog odlikovao Stjepana upravo u trenutku kad su ga ljudi sramotili. Savao je nastavio proganjati Božju crkvu; lovio je kršćane, hvatao ih u njihovim kućama i predavao svećenicima i starješinama u Jeruzalemu da ih zatvaraju u tamnice i ubijaju. Njegova gorljivost u provođenju progonstva unijela je strah među kršćane u Jeruzalemu. Rimske vlasti uopće se nisu trudile da zaustave ovo okrutno djelo; potajno su pomagale Židovima da bi se s njima pomirile i zadobile njihovu naklonost.

Nakon Stjepanove smrti, s obzirom na svoju ulogu u tom događaju, Savao je bio izabran u Veliko vijeće. Neko je vrijeme bio snažno sredstvo u Sotoninim rukama da provede pobunu protiv Božjeg Sina. Ali uskoro će ovaj bezobzirni progonitelj biti zaposlen u izgradnji Crkve koju je sada rušio. Netko moćniji od Sotone izabrao je Savla da zauzme mjesto mučenika Stjepana, da propovijeda i strada u Njegovo ime i da nadaleko objavljuje vijest spasenja po Njegovoj krvi. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 63,64)

9. siječnja 2021.

Stjepan nije bio jedini

“Onoga istog dana nastade velik progon Crkve u Jeruzalemu, te se svi kršćani, osim apostola, raspršiše po krajevima judejskim i samarijskim.” (Djela 8,1)

Nakon Stjepanove smrti nastalo je protiv vjernika u Jeruzalemu tako bezobzirno progonstvo da se “svi kršćani, osim apostola, raspršiše po krajevima judejskim i samarijskim”. Savao je pak “pustošio Crkvu; idući iz kuće u kuću izvlačio je iz njih ljude i žene te ih predavao u tamnicu”. O svojoj gorljivosti u ovom okrutnom radu poslije će reći: “Ja sam doista nekoć mislio da sam dužan žestoko se suprotstaviti djelom imenu Isusa Nazarećanina. To sam i činio u Jeruzalemu. Kao što sam osobno mnoge svete zatvarao u tamnice. ... Po svim sinagogama prisiljavao sam ih, više puta kažnjavanjem, da izgovaraju grdnje protiv Boga i u svome prekomjernom bijesu na njih progonio sam ih čak u tuđe gradove.” Da Stjepan nije bio jedini koji je izgubio život, vidljivo je iz Savlovih vlastitih riječi: “Tako sam, kad su bili osuđivani na smrt, to odobravao.” (Djela 26,9-11)

U tim trenucima opasnosti Nikodem je neustrašivo priznao svoju vjeru u razapetog Spasitelja. Nikodem je bio član Velikog vijeća i s drugima je bio ganut Isusovim naukom. Dok je promatrao Kristova čudesna djela, u njemu je raslo uvjerenje da je On Izaslanik Božji. Previše ohol da bi otvoreno priznao simpatiju za galilejskog Učitelja, tražio je tajni razgovor s Njim. U tom razgovoru Isus mu je predočio plan spasenja i svoju zadaću u svijetu, ali Nikodem je još uvijek oklijevao. Skrio je istinu u svoje srce i tri godine se činilo da nema ploda. Ali iako javno nije priznao Krista, Nikodem je u Velikom vijeću višeput onemogućio planove svećenika da Ga ubiju. Kad je na kraju Krist bio podignut na križ, Nikodem se sjetio Njegovih riječi koje mu je uputio u onom noćnom razgovoru na Maslinskoj gori: “Kao što je Mojsije podigao zmiyu u pustinji, tako mora biti podignut Sin Čovječji” (Ivan 3,14); sad je u Isusu vidio Otkupitelja svijeta.

S Josipom iz Arimateje Nikodem je snosio troškove Isusova pogreba. Učenici su se bojali u javnosti pokazati kao Kristovi pristaše, ali Nikodem i Josip odvažno su im pritekli u pomoć. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 65,66)

16. siječnja 2021.

Nikodem u obrani Crkve

“Idite i učinite sve narode učenicima mojim” (Matej 28,19)

Sada, kad su Židovi pokušavali uništiti tek rođenu Crkvu, Nikodem je istupio u njezinu obranu. Više nije bio oprezan i sumnjičav; poticao je vjeru učenika i uporabio svoje bogatstvo da podupre Crkvu u Jeruzalemu i širenje Evandjelja. Oni koji su mu prije ukazivali poštovanje, sad su ga prezirali i progonili; tako je postao siromašan u zemaljskim dobrima, ali nije klonuo u obrani svoje vjere.

Progonstvo koje je došlo na jeruzalemsku crkvu dalo je veliki poticaj širenju Evandjelja. U tom je gradu služba Riječi bila uspješna pa je postojala opasnost da se učenici predugo zadrže na jednom mjestu, zanemarujući Spasiteljev nalog da idu u cijeli svijet. Zaboravljajući da se snaga za odupiranje zlu najbolje stječe revnom službom, počeli su misliti da ništa nije toliko važno koliko braniti crkvu u Jeruzalemu od neprijateljskih napada. Umjesto da nove vjernike uče da ponesu Radosnu vijest onima koji je nisu čuli, bili su u opasnosti poći putem koji bi sve njih naveo da se zadovolje onim što je ostvareno. Kako bi raspršio svoje predstavnike tamo gdje će moći raditi za druge, Bog je dopustio da na njih dođe progonstvo. Istjerani iz Jeruzalema, vjernici su prolazili “iz jednog kraja u drugi propovijedajući Evandjelje Riječi”.

Među onima kojima je Spasitelj dao nalog: “Idite i učinite sve narode učenicima mojim” (Matej 28,19), bilo je mnogo onih koji su pripadali nižim društvenim slojevima — muškaraca i žena koji su zavoljeli svojega Gospodina i odlučno slijedili Njegov primjer nesebične službe. Ovim je skromnim ljudima, kao i učenicima koji su bili sa Spasiteljem tijekom Njegove zemaljske službe, povjeren ovaj dragocjeni posao. Trebali su ponijeti svijetu Radosnu vijest o spasenju po Kristu.

Kad su se zbog progonstva raspršili, pošli su ispunjeni misi­onarskom gorljivošću. Shvatili su odgovornost svoje zadaće. Znali su da u rukama drže kruh života za svijet koji umire od gladi, i bili su nagnani Kristovom ljubavlju da ga daju svima potrebitima. Gospodin je djelovao preko njih. Kamo god su pošli, bolesni su ozdravljali i siromašnima je naviještano Evandjelje. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 66,67)

23. siječnja 2021.

Radosna vijest Samariji

“Tako Filip side u glavni grad Samarije i tu propovijedaše Krista. Narod je jednodušno poklanjao pažnju Filipovim riječima, kad ga je slušao i gledao čudesa koja je činio. Nečisti su duhovi, naime, izlazili s velikom vikom iz mnogih opsjednutih, a mnogi uzeti i hromi ozdraviše. I nastade velika radost u onome gradu.”

Filip, jedan od sedmorice đakona, bio je među onima koji su bili istjerani iz Jeruzalema. On “side u glavni grad Samarije i tu propovijedaše Krista. Narod je jednodušno poklanjao pažnju Filipovim riječima, kad ga je slušao i gledao čudesa koja je činio. Nečisti su duhovi, naime, izlazili s velikom vikom iz mnogih opsjednutih, a mnogi uzeti i hromi ozdraviše. I nastade velika radost u onome gradu.”

Vijest koju je Krist uputio Samarijanki s kojom je razgovarao na Jakovljevu zdencu donijela je plod. Nakon što je čula Njegove riječi, ova je žena otišla ljudima u gradu i rekla: “Dodite da vidite čovjeka koji mi reče sve što sam učinila! Da on nije Mesija?” Oni su pošli s njom, čuli Isusa i povjerovali u Njega. Željni da čuju više, molili su Ga da ostane kod njih. On je ostao kod njih dva dana i “mnogo ih više počeo vjerovati u nj zbog njegove nauke”. (Ivan 4,29.41)

Kad su Kristovi učenici bili istjerani iz Jeruzalema, neki su našli siguran zaklon u Samariji. Samarijanci su dobrodošlicom dočekali ove vjesnike Evandelja i židovski su obraćenici poželi dragocjenu žetvu među onima koji su nekoć bili njihovi najgorčeniји neprijatelji. Filip je u Samariji doživio veliki uspjeh pa je, time ohrabren, poslao u Jeruzalem po pomoć. Sad su apostoli potpunije shvatili značenje Kristovih riječi: “Bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, u svoj Judeji, u Samariji i sve do kraja zemlje.” (Djela 1,8)

Dok se još nalazio u Samariji, nebeski vjesnik je Filipa uputio da pođe “prema jugu, na put koji se spušta iz Jeruzalema u Gazu... Filip ustade i ode.” On nije pitao za razlog niti je oklijevao poslušati jer je naučio lekciju o pokoravanju Božjoj volji. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 67)

30. siječnja 2021.

Krštenje dostojanstvenika Etiopljanina

“On reče: ‘Vjerujem da je Isus Krist Sin Božji.’ I zapovjedi da stanu kola. Oba, Filip i dvoranin, siđoše na vodu, i on ga pokrsti.” (Djela 8,37)

“I najedanput naiđe neki Etiopljanin, dvoranin, visoki dostojanstvenik kandake, etiopske kraljice, i nadglednik cijele njezine riznice. Hodočastio je u Jeruzalem te se vraćao kući, sjedeći u svojim kolima i čitajući proroka Izaiju.” Ovaj je Etiopljanin bio poštovan i vrlo utjecajan čovjek. Bog je vidio da će, kad se obrati, drugima prenijeti primljeno svjetlo i izvršiti snažan utjecaj u prilog Evanđelju. Božji anđeli okružili su ovog tražitelja istine i on se osjetio privučenim Spasitelju. Djelovanjem Svetoga Duha Gospodin ga je doveo u vezu s Onim koji ga je mogao povesti do svjetla.

Filip je dobio uputu da priđe Etiopljaninu i da mu objasni proročanstvo koje je čitao. “Hajde”, rekao je Duh, “i primakni se tim kolima!” Kad se približio, Filip je upitao dvoranina: “Razumiješ li baš to što čitaš?” ‘Pa kako bih mogao razumjeti ako me tko ne uputi?’ odvrati on i pozva Filipa da se usigne i sjedne uz nj.” Pismo što ga je čitao bilo je Izaijino proročanstvo o Kristu: “Vodili ga na klanje kao ovcu; kao što je janje nijemo pred onim koji ga striže, tako on ne otvara usta svojih. Zbog njegova poniženja dignuta mu je (smrtna) osuda. Tko će opisati sudbinu njegovu? Jer se život njegov sa zemlje podiže.”

“Molim te, o kome prorok ovo veli?” pitao je Etiopljanin. “O sebi ili o kome drugom?” Filip mu je nato objasnio veliku istinu o otkupljenju. Polazeći od tog mjesta iz Pisma, “poče navješćivati Radosnu vijest o Isusu”.

Čovjeku je srce gorjelo od zanimanja dok je slušao objašnjenje Pisma, i kad je učenik završio, bio je spreman prihvatiti ponuđeno svjetlo. Svoj svjetlovni položaj on nije iskoristio kao izgovor da odbije Evanđelje. “Kad su išli tako putem, dođoše do neke vode, reče dvoranin: ‘Gle, evo vode! Što mi brani da budem kršten?’ Filip reče: ‘Ako vjeruješ od svega srca, može to biti.’ On reče: ‘Vjerujem da je Isus Krist Sin Božji.’ I zapovjedi da stanu kola. Oba, Filip i dvoranin, siđoše na vodu, i on ga pokrsti. (Djela 8,36.37 — Šarić) — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 67.68)

6. veljače 2021.

Naviještanje Radosne vijesti

“Ova Radosna vijest o kraljevstvu propovijedat će se po svemu svijetu, svim narodima za svjedočanstvo, i tada će doći svršetak.” (Matej 24,14)

Članovi Božje crkve bili su gorljivi u djelima ljubavi, odvojeni od svjetovnih težnji i hodili su stopama Onoga koji je prolazio čineći dobro. Srcima ispunjenim ljubavlju i sažaljenjem, oni trebaju služiti onima kojima je potrebna pomoć upoznavajući ih sa Spasiteljevom ljubavlju. Takav rad zahtijeva poseban napor, ali donosi bogatu nagradu. Oni koji se u njega uključe s iskrenom namjerom, vidjet će duše zadobivene za Spasitelja jer je utjecaj koji prati praktično provođenje božanskog naloga neodoljiv. ...

Svatko tko je primio Krista pozvan je da radi na spašavanju svojih bližnjih. “Duh i zaručnica vele: ‘Dođi!’ Tko čuje, neka rekne: ‘Dođi!’” (Otkrivenje 22,17) Nalog za upućivanje ovog poziva odnosi se na cijelu Crkvu. Tko god čuje ovaj poziv, treba ga objaviti tako da odjekuje preko bregova i dolina: “Dođi!”

Kobna je pogreška pretpostaviti da djelo spašavanja duša ovisi samo o propovjednicima. Poniznog, posvećenog vjernika na kojeg je Gospodar vinograda stavio teret za duše, trebaju ohrabriti ljudi kojima je Gospodin povjerio veće odgovornosti. Oni koji u Božjoj crkvi stoje kao vođe, trebaju shvatiti da je Spasiteljev nalog upućen svima koji vjeruju u Njegovo ime. Bog će u svoj vinograd poslati mnoge koji polaganjem ruku nisu posvećeni za službu.

Stotine, da, tisuće onih koji su čuli vijest spasenja još uvijek stoje besposleni na trgu, a mogli bi raditi u nekoj grani djela. Njima Krist govori: “Što stojite ovdje vazdan besposleni?” i dodaje: “Idite i vi u moj vinograd.” (Matej 20,6.7) ...

Ako vjernici Božje crkve obave posao koji im je u tuzemstvu i inozemstvu povjeren u ispunjavanju evandeoskog naloga, cijeli svijet će uskoro biti opomenut i Gospodin Isus će se sa silom i velikom slavom vratiti na Zemlju. “Ova Radosna vijest o kraljevstvu propovijedat će se po svemu svijetu, svim narodima za svjedočanstvo, i tada će doći svršetak.” (Matej 24,14) — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 69,70)

13. veljače 2021.

Progonitelj Savao

“Oni sad što su bili raspršeni prolazili su iz jednog kraja u drugi propovijedajući Evanđelje Riječi” (Djela 8,4)

Savao iz Tarza ... je imao istaknutu ulogu u suđenju i osudi Stjepana, a jasni dokazi Božjeg prebivanja u mučeniku naveli su Savla da posumnja u ispravnost stava koji je zastupao u odnosu na Isusove sljedbenike. Um mu je bio duboko uznemiren. U svojoj zbunjenosti obratio se onima u čiju je mudrost i prosudbu imao puno povjerenje. Argumenti svećenika i starješina konačno su ga potpuno osvjedočili da je Stjepan bio bogohulnik, da je Krist, kojeg je smaknuti učenik propovijedao, bio varalica i da oni koji vrše svetu službu moraju biti u pravu.

Savao do ovog zaključka nije došao bez ozbiljnog ispitivanja. Na kraju su ga njegovo obrazovanje i predrasude, poštovanje bivših učitelja i oholost zbog popularnosti potaknuli da se pobuni protiv glasa savjesti i Božje milosti. Kad je konačno zaključio da su svećenici i književnici u pravu, Savao je postao vrlo ogorčeni protivnik nauka koji su iznosili Isusovi učenici. Njegovo djelovanje, koje je dovelo do toga da su svete muškarce i žene samo zbog vjere u Isusa odvlačili pred sudove gdje su neki bili osuđivani na tamnicu a neki čak i na smrt, izazvalo je tugu i potištenost u tek organiziranoj Crkvi, i potaknulo mnoge da u bijegu potraže sigurnost.

Oni koji su ovim progonoštvom bili istjerani iz Jeruzalema “prolazili su iz jednog kraja u drugi propovijedajući Evanđelje Riječi” (Djela 8,4). Među gradovima u koje su otišli bio je i Damask, gdje je nova vjera zadobila mnoge obraćenika.

Svećenici i starješine nadali su se da će ozbiljnim naporom i okrutnim progonoštvom uspjeti potisnuti krivovjerje. Sad su smatrali da i u drugim mjestima moraju poduzeti odlučne mjere slične onima koje su protiv novog nauka poduzeli u Jeruzalemu. Za posebno djelo koje su namjeravali obaviti u Damasku Savao je ponudio svoje usluge. ... Tako je Savao iz Tarza “išao u Damask s ovlašću i nalogom velikih svećenika” (Djela 26,12), i u snazi svoje muškosti, zapaljen pogrešnom gorljivošću, otišao na ovo nezaboravno putovanje na kojem će neobični događaji promijeniti tijek njegova života. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 71.72)

20. veljače 2021.

Susret s Isusom

“Savle, Savle, zašto me progoniš?” A ja rekoh: ‘Tko si ti, Gospodine?’ Gospodin odgovori: ‘Ja sam Isus koga ti progoniš. Teško ti se protiv ostana praćati.’” (Djela 9,4.5)

Posljednjeg dana puta, “u po dana”, kad su se umorni putnici približili Damasku, pred sobom su ugledali plodne njive, prekrasne vrtove i plodne voćnjake, navodnjavane hladnim potocima s okolnog gorja. Nakon dugog putovanja preko pustoši, takvi su prizori svakako djelovali osvježavajuće. Dok je Savao zajedno sa svojim pratiocima s divljenjem promatrao plodnu ravnicu i lijepi grad u nizini, “iznenada” ga, kako je poslije rekao, “obasja svjetlost s neba”, “svjetlo jasnije od sunca ... obasja mene i moje suputnike” (Djela 26,13), toliko jako da ga smrtno oči ne mogu podnijeti. Zaslijepljen i zbunjen, Savao je pao na zemlju.

Dok ih je svjetlo i dalje obasjavalo, Savao je čuo “glas što mi govori hebrejskim jezikom” (Djela 26,14): “Savle, Savle, zašto me progoniš?” A ja rekoh: ‘Tko si ti, Gospodine?’ Gospodin odgovori: ‘Ja sam Isus koga ti progoniš. Teško ti se protiv ostana praćati.’”...

Savao je razumio izgovorene riječi i njemu je bilo jasno da je Onaj koji govori Sin Božji. U sjajnom Biću koje je stajalo pred njim vidio je Razapetoga. Lik Spasiteljeva lica ostao je zauvijek utisnut u dušu zapanjenog Židova. Izgovorene riječi prodrle su u njegovo srce zastrašujućom snagom. U zamračene prostorije njegova uma prodrila je rijeka svjetla otkrivajući neznanje i zabludu njegova prijašnjeg života i sadašnju potrebu za prosvjetljenjem Svetoga Duha.

Savao je sad vidio da je progonoštvom Isusovih sljedbenika zapravo vršio Sotonino djelo. Vidio je da su njegova uvjerenja o pravu i dužnosti bila u velikoj mjeri utemeljena na nepokolebljivom povjerenju u svećenike i starješine. Vjerovao im je kad su mu rekli da je izvještaj o uskrsnuću vješta izmišljotina učenika. Sada, kad je pred njim stajao sâm Isus, Savao je bio osvjedočen u istinitost tvrdnje učenika.

U tom trenutku nebeskog prosvjetljenja Savlov um je djelovao neobičnom brzinom. Počeo je razumijevati proročke zapise Svetog pisma. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 72,73)

27. veljače 2021.

“Gospodine, što hoćeš da činim?”

“Gospodine, što hoćeš da činim?” A Gospodin mu reče: ‘Ustani i idi u grad! Ondje će ti se reći što ti treba činiti.’” (Djela 9,5.6 — Šarić)

Sada je Krist progovorio Savlu vlastitim glasom: “Savle, Savle, zašto me progoniš?” A na pitanje: “Tko si ti, Gospodine?” isti je glas odgovorio: “Ja sam Isus koga ti progoniš.” Krist se ovdje poistovjećuje sa svojim narodom. Proganjanjem Isusovih sljedbenika Savao je udario izravno na Gospodara Neba. Lažno optužujući i svjedočeći protiv njih, on je lažno optužio Spasitelja svijeta i svjedočio protiv Njega.

U Savlovom umu nije bilo sumnje da je Onaj koji mu se obratio bio Isus iz Nazareta, dugo očekivani Mesija, Utjeha i Otkupitelj Izraela. “Dršćući i strepeći” upitao je: “Gospodine, što hoćeš da činim?” A Gospodin mu reče: ‘Ustani i idi u grad! Ondje će ti se reći što ti treba činiti.’” (Šarić)

Kad se svjetlo povuklo i Savao ustao sa zemlje, ustanovio je da je slijep. Svjetlost Kristove slave bila je prejaka za njegove smrtno oči i kad je nje nestalo, vid mu je utonuo u mrak. Vjerovao je da je njegovo sljepilo Božja kazna za okrutno proganjanje Isusovih sljedbenika. U strašnom mraku pipao je oko sebe i njegovi su ga pratioci, u strahu i čuđenju, povelili za ruku i uveli “u Damask”.

Ujutro tog dana bogatog događajima, Savao se približavao Damasku s osjećajem samozadovoljstva zbog povjerenja koje mu je ukazao veliki svećenik. Bila mu je povjerena velika odgovornost. Imao je zadaću da širi zanimanje za židovsku religiju zaustavljajući, ako je moguće, širenje nove vjere u Damasku. Odlučno je nakanio okruniti svoju zadaću uspjehom pa je s velikim uzbuđenjem očekivao buduće događaje.

Ali kako je suprotno njegovim očekivanjima izgledao ulazak u grad! Pogoden sljepilom, bespomoćan, mučen kajanjem, svjestan da može očekivati nove kazne, potražio je kuću učenika Jude gdje je, u samoći, imao dovoljno prilike za razmišljanje i molitvu.

Tri dana Savao je ostao “slijep; niti je što jeo ni pio”. Ovi dani duševne muke za njega su bili kao godine. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 74,75)

6. ožujka 2021.

“Ja sam Isus”

“Evo, gledam otvorena nebesa i Sina Čovječjega gdje stoji Bogu s desne strane.” (Djela 7,56)

Tijekom dugih sati u kojima je bio sam s Bogom, Savao se sjetio mnogih ulomaka iz Pisma koji su govorili o prvom Kristovom dolasku. Pozorno je pamtio ova proročanstva s izoštranim osvjetlovanjem koje je zavlдалo njegovim mislima. Dok je razmišljao o značenju ovih proročanstava, bio je začuđen prijašnjim sljepilom razumijevanja i sljepilom Židova općenito, što je dovelo do toga da Isusa odbace kao obećanog Mesiju. Njegovom prosvjetljenom vidu sad se sve činilo jasnim. Znao je da su prijašnje predrasude i nevjera zamaglili njegovo duhovno shvaćanje i spriječili da u Isusu iz Nazareta prepozna Mesiju iz proroštva.

Kad se Savao potpuno prepustio osvjetlovanju Svetoga Duha, vidio je pogreške u svojem životu i prepoznao dalekosežne zahtjeve Božjeg zakona. Ovaj nekad oholi farizej, uvjeren da se opravdava svojim dobrim djelima, sada se pognuo pred Bogom s poniznošću i jednostavnošću malog djeteta priznajući svoju nedostojnost i moleći za zasluge razapetog i uskrslog Spasitelja. Savao je čeznuo za potpunim skladom i zajednicom s Ocem i Sinom, i u silnoj želji za oprostom i prihvaćanjem upućivao je žarke molbe prijestolju milosti.

Molitve ovog farizeja koji se kajao nisu bile uzaludne. Božanska milost preobrazila je najdublje misli i osjeća je njegovog srca i njegove su plemenitije sposobnosti bile usklađene s vječnim Božjim namjerama. Krist i Njegova pravednost postali su Savlu važniji od cijelog svijeta.

Savlovo obraćenje snažan je dokaz čudotvorne snage Svetoga Duha da osvjedoči ljude o grijehu. On je doista vjerovao da je Isus iz Nazareta prezreo Božji zakon i da je svoje učenike naučavao kako nema vrijednosti. Ali nakon obraćenja Savao je prepoznao Isusa kao Onoga koji je došao na svijet s namjerom da opravda Zakon svojeg Oca. Bio je osvjedočen da je Isus bio začetnik cjelokupnog židovskog žrtvenog sustava. Vidio je da se u raspeću slika sreća sa stvarnošću, da je Isus ispunio starozavjetna proročanstva o Otkupitelju Izraela. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 75,76)

13. ožujka 2021.

Božji izabranik

“Idi — odvrati mu Gospodin — jer je taj čovjek moje izabrano sredstvo...” (Djela 9,15)

Dok se Savao u samoći Judine kuće predao molitvi i moljenju, Gospodin se u viđenju javio nekom učeniku u Damasku po imenu Ananiji. Njemu je rekao da se Savao iz Tarza moli i da mu je potrebna pomoć. “Ustani, pođi u ulicu zvanu Ravna”, rekao je nebeski vjesnik, “i u kući Judinoj potraži Taržanina imenom Savla. Eno, moli se; i u viđenju vidje čovjeka imenom Ananiju gdje ulazi i polaže na nj ruke da bi progledao.” (DF)

Ananija je jedva mogao vjerovati riječima anđela, jer je izvještaj o Savlovom ogorčenom progonstvu svetih u Jeruzalemu bio opće poznat. Pokušao je objasniti: “Gospodine, od mnogih sam čuo o tom čovjeku koliko je zla tvojim svetima učinio u Jeruzalemu. On ima vlast od velikih svećenika i punomoć okovati sve koji prizivlju ime tvoje.” (DF) Ali zapovijed je bila jasna. “Pođi, jer on mi je oruđe izabrano da ponese ime moje pred narode i kraljeve i sinove Izraelove.” (DF)

Poslušan anđelovim uputama, Ananija je potražio čovjeka koji je donedavno odisao prijetnjama protiv svih koji su vjerovali u Isusovo ime; polažući ruke na glavu pokajanog patnika, rekao je: “Brate Savle, poslao me Gospodin Isus, koji ti se ukaza na putu kojim si išao ovamo, da progledaš i da se napuniš Duha Svetoga.’ I odmah mu spade s očiju nešto kao ljuške i on progleda. Ustade i bi kršten.”

Tako je Isus potvrdio vlast svoje organizirane Crkve i Savla povezao sa svojim oruđem na Zemlji. Krist je sada na Zemlji imao Crkvu kao svojeg predstavnika i njoj je pripadalo djelo vođenja pokajanog grešnika na put života.

Mnogi misle da su samo Kristu odgovorni za svjetlo i iskustvo, neovisno o Njegovim priznatim sljedbenicima na Zemlji. Isus je prijatelj grešnika i Njegovo je srce ganuto njihovom boli. On ima svu silu, na Nebu i na Zemlji, ali poštuje sredstva koja je odredio za prosvjetljenje i spasenje ljudi; On usmjerava grešnike na Crkvu koju je učinio protočnikom svjetla svijetu. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 76,77)

20. ožujka 2021.

“Isus je Sin Božji!”

“I odmah poče propovijedati u sinagogama da je Isus Sin Božji” (Djela 9,20)

Nakon krštenja Pavao je prekinuo post i ostao “neko vrijeme s učenicima u Damasku. I odmah poče propovijedati u sinagogama da je Isus Sin Božji”. Odvažno je objavljivao da je Isus iz Nazareta dugo očekivani Mesija koji je “suglasno Pismima umro za naše grijehе, da je pokopan, da je treći dan... uskrsnuo”, nakon čega su Ga vidjela Dvanaestorica i drugi. “A naposljetku,” dodao je, “ukazao se i meni kao nedonoščetu.” (1. Korinćanima 15,3.4.8) Njegovi su dokazi iz proročanstava bili neoborivi, a trud mu je bio popraćen takvom Božjom silom da su Židovi bili zbunjeni i nisu mu bili sposobni odgovoriti.

Novost o Pavlovom obraćenju došla je Židovima kao veliko iznenađenje. On, koji je otišao u Damask “s ovlašću i nalogom velikih svećenika” (Djela 26,12) da pohvata i progoni vjernike, sada je propovijedao Evanđelje o razapetom i uskrsлом Spasitelju, jačajući ruke onih koji su već bili Njegovi učenici i stalno dovodeći nove vjernike u vjeru kojoj se nekoć tako ogorčeno protivio.

Pavao je prije bio poznat kao gorljivi branitelj židovske religije i neumorni progonitelj Isusovih sljedbenika. S obzirom na hrabrost, neovisnost i ustrajnost, njegovi bi mu talenti i naobrazba omogućili da služi u gotovo svakom poslu. Mogao je raspravljati s izuzetnom jasnoćom i svojim poraznim sarkazmom mogao je protivnika prikazati u ne baš zavidnom svjetlu. A sad su Židovi vidjeli ovog mladog čovjeka koji je toliko obećavao kako, sjedinjen s onima koje je prije progonio, neustrašivo propovijeda u Isusovo ime. ...

Kad je Pavao naviještao Krista u Damasku, svi koji su ga čuli bili su zapanjeni i govorili: “Nije li ovo onaj koji je u Jeruzalemu istrebljivao sve koji Ime ovo prizivlju, pa i ovamo došao da ih okovane odvede pred velike svećenike?” (DF) Pavao je objavio da promjena njegove vjere nije bila izazvana nagonom ili fanatizmom, već da je do nje došlo zahvaljujući nepobitnim dokazima. U izlaganju Evanđelja nastojao je objasniti proročanstva koja su se odnosila na prvi Kristov dolazak. Nepobitno je dokazao da su se ona doslovno ispunila u Isusu iz Nazareta. Temelj njegove vjere bila je sigurna proročka riječ. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 78,79)

27. ožujka 2021.

U samoći pustinje

“A naposljetku ukazao se i meni kao nedonoščetu.” (1. Korinćanima 15,3.4.8)

Dok je svoje začuđene slušatelje nastojao pozvati “da se obrate i okrenu k Bogu vršeći djela dostojna pokajanja” (Djela 26,20), Pavao je “bivao sve silniji i sve više zbunjivao Židove u Damasku, dokazujući da je Isus Mesija”. Ali mnogi su zatvorili srce ne želeći se odazvati na njegovu vijest, i ubrzo se čuđenje zbog njegova obraćenja pretvorilo u ogorčenu mržnju sličnu onoj koju je on pokazao prema Isusu.

Protivljenje je postalo tako ogorčeno da Pavlu više nije bilo dopušteno raditi u Damasku. Nebeski vjesnik zapovjedio mu je da ode na neko vrijeme i on je “otišao u Arabiju” (Galaćanima 1,17), gdje je našao siguran zaklon.

Ovdje, u samoći pustinje, Pavao je imao dovoljno vremena za mirno proučavanje i razmišljanje. Smireno je razmislio o svojem prošlom iskustvu i učvrstio svoje pokajanje. Tražio je Boga svim srcem ne mirujući dok nije bio siguran da je njegovo pokajanje prihvaćeno i grijeh oprošten. Čeznuo je za jamstvom da će Isus biti s njim u njegovoj budućoj službi. Ispraznio je dušu od predrasuda i tradicija koje su dotad oblikovale njegov život i primio upute od Izvora istine. Isus je komunicirao s njim i utvrdio ga u vjeri obdarujući ga bogatom mjerom mudrosti i milosti.

Kad se ljudski um poveže s Božjim umom, ograničeni um s Beskonačnim, nemoguće je procijeniti djelovanje koje to vrši na tijelo, um i dušu. U takvom zajedništvu stječe se najviše znanje. To je Božja metoda razvoja. “S Bogom ti se prijatelji” (Job 22,21), glasi Njegova poruka čovječanstvu. ...

Kad je na riječi: “Brate Savle, progledaj!” Pavao prvi put pogledao u lice ovog pobožnog čovjeka, Ananija mu je nadahnut Svetim Duhom rekao: “Bog otaca naših izabrao te da upoznaš njegovu volju, da vidiš Pravednika i da razumiješ glas iz usta njegovih, jer ćeš mu biti svjedok pred svim ljudima za ono što si vidio i čuo. A sada na što još čekaš? Ustani, primi krštenje i očisti se od svojih grijeha zazivajući njegovo ime!” (Djela 22,13-16) — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 79,80)

Bog nas je pozvao i ovlastio da u našim svakodnevnim druženjima s ljudima promičemo Njegovu ljubav i širimo Radosnu vijest o spasenju od grijeha i vječnom životu.

Prema svojem obećanju, Isus dolazi poraziti zlo; On će obnoviti Zemlju i uspostaviti svoje kraljevstvo u kojem će spašeni živjeti zauvijek.

Prenesimo spoznaju o tome svakome do koga nam je stalo — poznatim i nepoznatim ljudima, pomažući se dostupnim knjigama, časopisima, traktatima, cd-ima i dvd-ima, internetskim izvorima, proučavanjem Biblije s pojedincima ili u malim skupinama.

Pozivajmo ljude na biblijska predavanja, evangelizacije, tribine, koncerte, na uključivanje u Dopisnu biblijsku i Dopisnu zdravstvenu školu, na humanitarne akcije te na zdrav, osmišljen i ispunjen život.

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com